

Alfredo Gavin Agustí
ELS ÒXIDS I ELS DIES

Edita: Arola Editors
arola@arolaeditors.com
1a edició: desembre 2016
© Alfredo Gavin Agustí
© d'aquesta edició: Arola Editors
Disseny gràfic: Arola Editors
Impressió: Gràfiques Arrels
ISBN: 978-84-946247-5-9
DL: T 1644-2016

AROLA EDITORS

I

Els dies se'ns cremen
a les mans dels ponts

enlairats i festius,
crivellats per la innocència,

pretenent el que no és possible:
apropar fams,
arrelar miratges, suspendre l'inestable,
donar llum a aquell que rau en la foscor.

A. G. G. G.

II

En el miratge
s'emmiralla
el buit

com un equilibrista camina pel fil de l'horitzó
mirant de no caure a l'eternitat

somnis d'aigua,
castells en l'aire

la llum s'estèn
per la pell del marbre

jo visc en l'intent
buscant l'equilibri

si tu no em mires, com podré sobreviure?

III

La realitat és irreal
la irrealitat és real

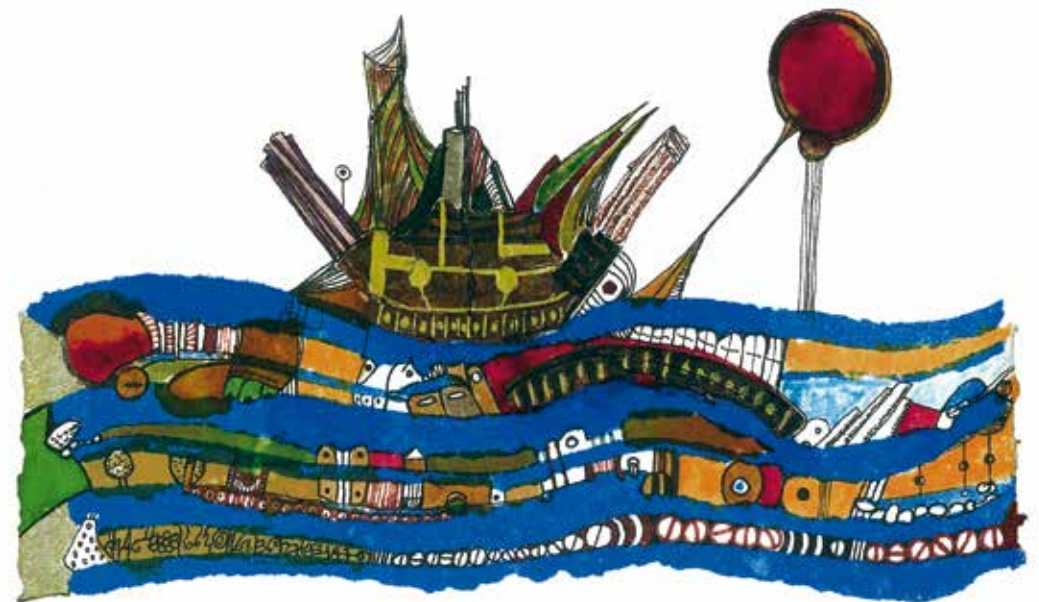
condimentem el menjar
condimentem la realitat

caminem per damunt
de molts enterraments

els rituals ens agermanen
la mort ens fa iguals

ser lleugers inconseqüents ignorants
és necessari per navegar per la terra

*Navigare necesse est
vivere non est necesse.*

A. GRAU

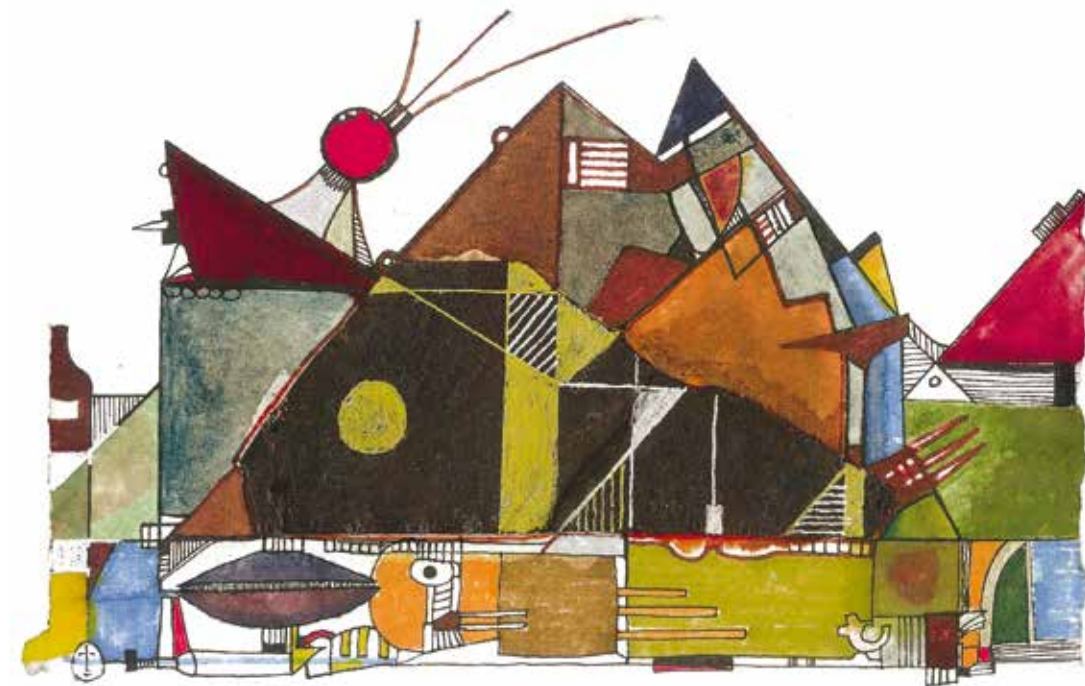
IV

De petit anava
a l'abocador d'escombreries
llançades sobre el riu:
el ridícul guany i l'aventura.

Ara, de gran, arreplego del terra
l'or llord de la derrota:
roses brutes, deixalles de llum, òxids irredents,

com si escoltés l'últim crit d'una veu
o el soroll d'una angoixa,

tal vegada, una restitució,
tal vegada, la destil·lació final d'una riquesa,
l'aresta de la piràmide
que assenyala el cel.

A. GARIN